

Lucie Honnerová, *Francouzské frazeologismy obsahující vlastní jména a jejich české ekvivalenty*. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2016, 60 s.

posudek oponenta

Lucie Honnerová se ve své bakalářské práci věnuje otázkám ekvivalence v oblasti frazeologických výrazů obsahujících vlastní jméno. Kapitoly 1 až 4 obsahují teoretický úvod do problematiky, autorka v nich pojednává o pojímání, klasifikaci, struktuře a funkcích tohoto typu pojmenování. Srovnává přitom různé přístupy a konfrontuje české a francouzské pojetí a terminologii. V kapitole 5 se pak zabývá otázkami překladu frazeologismů. Po metodologickém úvodu v kapitole 6 následuje analytická část práce, založená na souboru frazeologismů excerpovaných z několika francouzských slovníků a dále zkoumaných za pomoci dvou korpusů (frWac a Araneum Francogallicum Maius) a českých slovníků. Autorka vybrané frazeologismy nejprve analyzuje po formální stránce, dále provádí jejich analýzu sémantickou a nakonec translatologickou, která vede ke stanovení českých ekvivalentů a povahy či míry jejich ekvivalence ve vztahu k francouzským výrazům. Práci uzavírá francouzsky psané resumé, soupis použitých zdrojů a francouzsko-český slovníček idiomů.

Bakalářská práce je zpracována velmi pečlivě jak po obsahové, tak po formální stránce. Autorka se s přehledem orientuje ve zkoumané problematice a využívá ke zkoumání excerpovaného materiálu relevantní zdroje a nástroje. O tématu pojednává jasně, přehledně a dá se říci i s jistým nadhledem (zejména v prvních kapitolách věnovaných teoretickým aspektům). Rozbory jazykového materiálu i vyvozené závěry jsou přesvědčivé, nicméně místy převládá poněkud formální přístup. Jistou rezervu tak například vidím v sémantickém rozboru (kapitola 8), který se zaměřuje převážně na kolokabilitu komponentů frazeologismů (která není z hlediska překladových ekvivalentů prvořadá) a téměř se nezabývá povahou a významem jejich onomastických prvků, které jsou naopak pro volbu překladového ekvivalentu mnohem důležitější (vysvětlují například absenci doslovně ekvivalentních výrazů v některých případech) a ve vztahu k úvahám o překladových ekvivalentech by mohly sloužit i jako funkční kritérium klasifikace zkoumaných frazeologismů. Je stále třeba mít na zřeteli, že podstatou překladu není přenos formy, ale významu.

Bylo by možná bývalo přínosné věnovat se více a systematičtěji motivaci zkoumaných frazeologismů tam, kde není zřejmá, tedy u výrazů 2. až 4. skupiny – jednak pro objasnění významu daných výrazů, ale také pro jejich doslovný překlad, který autorka vždy uvádí v závorce (např. výraz *délices de Capoue* by pak mohl být přeložen vhodněji jako *capuánské slasti*, nikoli jako *capuovské* – Capua je totiž město, nikoli osoba).

Otázka do diskuse: do zkoumaného korpusu byly zařazeny i frazeologismy, které obsahují přídavná jména odvozená od vlastních jmen (*geurres picrocholines*, *réponse laconique*, *plan machiavélique* apod.). Lze i takto utvořená adjektiva považovat za vlastní jména?

Předkládaná bakalářská práce naplňuje stanovené zadání a splňuje nároky kladené na tento typ kvalifikačních prací. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnotit ji známkou **výborně**.

13. ledna 2017

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.